

Σύσκεψη της 25-11-1994.

Προτεινόμενη Οργανωτική δομή του ενιαίου Υπουργείου ΒΕΜ.

Εισαγωγικές Παρατηρήσεις.

Αν ξεκινήσουμε από τον τίτλο του Νέου Υπουργείου, πιστεύω ότι πλέον ενδεδειγμένος είναι ο τίτλος:

Υπουργείο Ανταγωνισμού, Βιομηχανικής Ανάπτυξης,
Τεχνολογίας και Ενέργειας.

Ετσι θα υιοδηλώνεται από τον τίτλο του η νέα πνοή που θέλουμε να του δώσουμε και θα πιστοποιείται ότι το νέο οργανωτικό σχήμα ξεφεύγει από το καθαρά εκτελεστικό μεταπολεμικό παρελθόν του και ευθυγραμμίζεται με τις επιταγές της κοινοτικής νομοθεσίας.

Ομως, πριν την αναλυτική παράθεση του προτεινόμενου νέου σχήματος πρέπει να εκθέσουμε ορισμένα βασικά χαρακτηριστικά της υφιστάμενης δομής που δικαιολογούν τις λύσεις που προτείνονται.

Α) Δεν είναι σκόπιμο να εξακολουθήσουν να υπάρχουν 4 Γενικές Γραμματείες στο ενιαίο Υπουργείο, και τούτο για δύο λόγους:

α). Οι υπάρχουσες 3 γενικές γραμματείες στο ΥΒΕΤ επανδρώνονται από λίγους υπαλλήλους.

Π.χ. στη ΓΓ Ενέργειας με εξαίρεση τη Γ.Δνση υιοστήριξης υπηρεσιών, όλες οι άλλες Γ.Δνσεις και Δνσεις είναι ολιγομελείς και ελλιπώς επανδρωμένες. Λ.χ. Η Δνση διαχείρισης πετρελαιοειδών έχει τρία τμήματα με 8 υπαλλήλους, η Δνση εγκαταστάσεως πετρελαιοειδών έχει 3 τμήματα και 6 υπαλλήλους και παρόμοια φαινόμενα απαντούν σε όλο το ΥΒΕΤ. Π.χ. Οι 4 Δνσεις κλαδικής βιομηχανικής πολιτικής έχουν συνολικά 12 τμήματα και ... 24 υπαλλήλους. Η Δνση Πληροφορικής έχει 3 τμήματα και 7 υπαλλήλους.

Αντίθετα στο ΥΠΕΜ, στη Γ.Δνση Εσωτερικού Εμπορίου, στις 10 Δνσεις που υπάρχουν εκεί ο μέσος όρος υπαλλήλων είναι 25-30: Π.χ. Στη Δνση Εμπορικής και Βιομηχανικής Ιδιοκτησίας περίπου 50 ενώ στη Δνση Εμπορικών Οργανώσεων περίπου 15.

Από τα δύο ανωτέρω ενδεικτικά αναφερόμενα παραδείγματα προκύπτει ότι απαιτείται μια επιμελημένη προσπάθεια να ενταχθούν οι υπάρχουσες Δνσεις στο πλαίσιο νέων σύγχρονων οργανωτικών δομών χωρίς να παραβλέψουμε ότι σήμερα ο ρόλος του νέου Υπουργείου, όπως και αν ονομασθεί αυτό, πρέπει να γίνει περισσότερο επιτελικός και να μην παραμένει εγκλωβισμένος σε εκτελεστικές ή και ουσιαστικές δραστηριότητες που λόγω των επιταγών της κοινοτικής νομοθεσίας πρέπει να περάσουν σε ανεξάρτητες 'αρχές' και όντως τέτοια προσπάθεια γίνεται με νομοσχέδια του ΥΠΕΜ σχετικά με τη δημιουργία Επιτροπής

και Ινστιτούτου αρμόδιων για θέματα ανταγωνισμού και προστασίας του καταναλωτή.

β]. Οι Γενικές Γραμματείες έχουν λόγο υπάρξεως όταν θέλουμε να δημιουργήσουμε ένα ευέλικτο ενιαίο οργανωτικό σχήμα για μεγαλύτερη αποτελεσματικότητα. Π.χ. η Γερμανία παράλληλα με ένα πανίσχυρο και πολυάνθρωπο ενιαίο ομοσπονδιακό ΥΠΕΘΟ (που έχει και τις αντίστοιχες αρμοδιότητες των ΥΠΕΜ/ΥΒΕΤ), υπάρχει ένα ευέλικτο και ολιγάνθρωπο Υπουργείο Έρευνας και Τεχνολογίας. Αλλά στη Χώρα μας δικαιολογείται από τα πράγματα και την ανάπτυξη των αντίστοιχων τομέων η ύπαρξη αυτοτελούς Υφυπουργείου ή Γενικής Γραμματείας σε θέματα Έρευνας και Τεχνολογίας αλλά και Ενέργειας και φυσικών πόρων;

γ] Ασφαλώς εάν επιλεγεί η (όχι καλύτερη) λύση της υπάρξεως αυτοτελών Γενικών Γραμματειών στους αντίστοιχους τομείς, Ενέργειας και Φυσικών πόρων αφ'ενός και Έρευνας και Τεχνολογίας αφ'ετέρου, τούτο δεν θα πρέπει σε καμμία περίπτωση να οδηγήσει στην ύπαρξη κάτω από τις αντίστοιχες Γ.Γραμματείες και επιμέρους Γ.Δνσεων διότι τότε θα έχουμε το αποκορύφωμα της αντιλήψεως ότι 'εποιήσαμε ουδέν' σε σχέση με το υπάρχον οργανωτικό σχήμα των πολλών Διευθύνσεων και των αναρίθμητων ολιγομελών τμημάτων που τόσο έχει κατακριθεί τελευταία.

Ταυτόχρονα, μειώνοντας τον αριθμό των Διευθύνσεων αναβαθμίζουμε και καθιστούμε επίσημη τη θέση των αντίστοιχων Διευθυντών διότι θα έχουν περισσότερες ουσιαστικές αρμοδιότητες, υπό την προϋπόθεση ότι και οι ηρωαγωγές σε διευθυντικές θέσεις θα γίνονται κατά τον πλέον αμερόληπτο και αξιοκρατικό τρόπο, διότι διαφορετικά η προτεινόμενη ριζική αναμόρφωση του υπάρχοντος συστήματος θα δίνει την εντύπωση ότι εμπεριέχει τους λόγους της μεταγενέστερης καταργήσεώς του.

δ]. Βεβαίως κατά τις προτεινόμενες λύσεις λήφθηκαν υπόψη οι Ν.2190/1994, 2234/1994 και νομοσχέδια ή νόμοι (ο Νόμος ^{2231/94} για το Εθνικό Ινστιτούτο Μετρολογίας) για τη σύσταση Ινστιτούτων και Επιτροπών με ειδικά καθήκοντα που περιορίζουν αντίστοιχα τα καθήκοντα των σημερινών ΥΠΕΜ/ΥΒΕΤ.

Β}. Από τη μελέτη των υφισταμένων δομών των δύο υπό ενοποίηση Υπουργείων παρατηρείται ότι οι πολυπληθέστερες Δνσεις είναι εκείνες που ασχολούνται με τη Διοικητική Στήριξη Υψηρεσιών (θέματα προσωπικού, οικονομικά θέματα, θέματα διοικητικής αναδιοργάνωσης και απλούστευσης διαδικασιών, και ανάπτυξη της πληροφορικής). Γι'αυτό και πρέπει να διατηρηθούν ως ξεχωριστές Γενικές Δνσεις σε επίπεδο καθεμιάς από τις δύο προτεινόμενες Γενικές Γραμματείες.

Γ}. Ασφαλώς διατηρούνται και θα λειτουργούν στο ενιαίο Υπουργείο (σε επίπεδο των δύο Γενικών Γραμματειών) είτε με μορφή Διεύθυνσης είτε με μορφή Τμήματος ή Γραφείου:

- i. Νομική Υπηρεσία,
- ii. Υπηρεσία Εντελλομένων εξόδων,
- iii. Δνση ΠΣΕΑ,
- iv. Γραφείο Παρέδρου του Ελεγκτικού Συνεδρίου,
- v. Γραφείο Τύπου και Δημοσίων Σχέσεων,
- vi. Υπηρεσία Στατιστικής της Εθνικής Στατιστικής Υπηρεσίας.

Προτεινόμενο Οργανωτικό Σχήμα.

I. Γενική Γραμματεία Ανταγωνισμού και προστασίας καταναλωτή.

A. Γενική Διεύθυνση Ανταγωνισμού.

2. Διεύθυνση Εμπορικών Οργανώσεων, με αρμοδιότητες στα θέματα εμπορικών οργανώσεων, , ΑΕπίστεως, ασφαλιστικών επιχειρήσεων. 2
3. Διεύθυνση ελέγχου των τιμών. Αυτή θά έχει για κάποια ελεγκτικά καθήκοντα σε τιμές κάποιων περιορισμένου αριθμού ειδών, όπου τούτο επιτρέπεται, και εφ'όσον συμβιβάζεται με τη βασική αρχή του ελεύθερου ανταγωνισμού που δίνει την κοινοτική νομοθεσία.

B. Γενική Διεύθυνση Προστασίας του Καταναλωτή

1. Διεύθυνση Πολιτικής Ποιότητας (δημιουργήθηκε από το Ν.2234/1994), στην οποία θα εντάξουμε τις αρμοδιότητες εποπτείας και γραμματειακής υποστήριξης που μένουν στο Υπουργείο σε θέματα Τυποποίησης, Μετρολογίας, Διαπίστευσης, Πιστοποίησης και Ελέγχου Εργαστηρίων. 222
2. Διεύθυνση Σημάτων (απαιτείται να αναβαθμισθεί ο ρόλος της λόγω του σημαντικού ρόλου που παίζει για την προστασία του καταναλωτή).
3. Διεύθυνση ασφαλιστικών Επιχειρήσεων.

Γ. Γενική Δνση Διοικητικής Υποστήριξης.

Είναι δυνατόν να υπάρχει μόνον μία ενιαία Γενική Διεύθυνση Διοικητικής Υποστήριξης για όλη την προτεινόμενη Γενική Γραμματεία Ανταγωνισμού όπως αναλύεται πιο κάτω).

1. Διεύθυνση διοικητικού, με αρμοδιότητα για όλα τα θέματα προσωπικού.
2. Διεύθυνση Οικονομικού.
3. Διεύθυνση Πληροφορικής, Οργάνωσης και Απλούστευσης διαδικασιών.

II. Γενική Γραμματεία Βιομηχανικής Ανάπτυξης, Τεχνολογίας και Ενέργειας.

A. Γενική Διεύθυνση Βιομηχανικής Ανάπτυξης (ή Επενδύσεων).

1. Διεύθυνση Βιομηχανικών Επενδύσεων του Ν.2234/1994, με αρμοδιότητα στις επενδύσεις υλοποίησης πολυετών επιχειρηματικών σχεδίων, επενδύσεις τεχνολογικού εκσυγχρονισμού της βιομηχανίας και ηρωόθησης νέων επενδύσεων, την απονομή βραβείων ποιότητας, καινοτομίας, ευελιξίας και οικολογίας στις διακριθείσες επιχειρήσεις και την ανασυγκρότηση φθινουσών βιομηχανικών περιοχών.
2. Διεύθυνση Βιομηχανικής Χωροθεσίας και Περιβάλλοντος του Ν.2234/1994, με αρμοδιότητα σε θέματα Βιομηχανικών Χώρων, Προστασίας περιβάλλοντος και αντιμετώπισης Βιομηχανικών Ατυχημάτων μεγάλης έκτασης.
3. Διεύθυνση Βιομηχανιών παραγωγής αγαθών υποδομής (αλλοιώως βαρείας βιομηχανίας), με αρμοδιότητα για τους τομείς πληροφορικής, αυτοκινητοβιομηχανιών, χημικών βιομηχανιών, μεταλλουργείων, βιομηχανιών ξύλου και χάρτου κλπ.
4. Διεύθυνση Βιομηχανιών καταναλωτικών προϊόντων, με αρμοδιότητα στις βιομηχανίες-βιοτεχνίες τουριστικών ειδών, ειδών νοικοκυριού, υπόδησης, ένδυσης, καλλυντικών, τροφίμων κλπ.
5. Διεύθυνση Ιδιωτικοποιήσεων (υπό συζήτηση).
6. Διεύθυνση Κρατικών Προμηθειών (μπορεί να υπάρχει και ως ανεξάρτητη Διεύθυνση στο πλαίσιο της Γενικής Γραμματείας).

B. Γενική Διεύθυνση Ερευνας και Τεχνολογίας.

Εδώ γεννάται ένα μικρό πρόβλημα με το Ν.2234/1994, διότι τα πολυετή αναπτυξιακά επιχειρηματικά σχέδια για επενδύσεις τεχνολογικού χαρακτήρα υπάγονται στη Γενική Διεύθυνση Βιομηχανικής Ανάπτυξης (ή Επενδύσεων) και ίσως δεν είναι σκόπιμο ο εν λόγω κρι-
 σμος για την αναπτυξιακή και εκσυγχρονιστική προσπάθεια τομέας να αποσπασθεί από την Βιομηχανία και να υπαχθεί στη Γενική Διεύθυνση Ερευνας και Τεχνολογίας και αυτός είναι ένας σημαντικός λόγος που συνηγορεί υπέρ της υπάρξεως όχι Γενικής Γραμματείας αλλά Γενικής Διεύθυνσης Ερευνας και τεχνολογίας. .

Στην παρούσα Γενική Διεύθυνση πρέπει να υπάρχουν:

1. Διεύθυνση Σχεδιασμού, υποστήριξης ερευνητικών προγραμμάτων Τεχνολογικής Ανάπτυξης, και Εποπτείας Ερευνητικών Φορέων.
2. Διεύθυνση Διεθνών συνεργασιών και συμμετοχής σε κοινοτικά προγράμματα.

Γ. Γενική Διεύθυνση Ενέργειας και Φυσικών Πόρων.

Αξίζει να αναφερθεί ότι και στη Γαλλία υπάρχει μία Γενική Διεύθυνση που χειρίζεται τα εν λόγω θέματα.

Στην προτεινόμενη Γενική Διεύθυνση πρέπει να υπάρχουν:

1. Διεύθυνση Ενεργειακής πολιτικής (ή Ενέργειας), με αρμοδιότητα σε θέματα ηλεκτροπαραγωγής, άνθρακα, φυσικού αερίου, και πετρελαιοειδών.
2. Διεύθυνση Διαχείρισης φυσικών πόρων, με αρμοδιότητα τα μεταλλευτικά και βιομηχανικά ενεργειακά ορυκτά, τα λατομεία και την ορθολογική διαχείριση και ηροστασία των υδάτινων πόρων.

Γ. Γενική Δνση Διοικητικής Υποστήριξης.

Είναι δυνατόν να υπάρχει μόνον μία ενιαία Γενική Διεύθυνση Διοικητικής Υποστήριξης για όλη την προτεινόμενη Γενική Γραμματεία Βιομηχανικών Επενδύσεων, Τεχνολογίας και Ενέργειας, όπως αναλύεται πιο κάτω).

1. Διεύθυνση διοικητικού, αρμόδια για όλα τα θέματα προσωπικού.
2. Διεύθυνση Οικονομικού.
3. Διεύθυνση Πληροφορικής, Οργάνωσης και Απλούστευσης διαδικασιών.

Αθήνα, 24-11-1994.
Βασίλης Θ. Κονδύλης.